

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/305/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513204820
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513204820.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne J. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. W. XXX, zast. Občianskym združením Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov, so sídlom Škultétyho 3, Košice, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o návrhu žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 7C/51/2013-144 z 2.3.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp.zn. 2C/347/2012 zo dňa 19.1.2012, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vychádzal z toho, že žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Košice-okolie dňa 28.3.2013 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp.zn. 2C/347/2012 vydaného dňa 19.1.2012 rozhodcom Arbitrážneho súdu Košice Q.. A. D.. Svoju žalobu odôvodňuje neplatnosťou rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bolo vedené konanie pred rozhodcovským súdom vo veci plnenia z poisťnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 14.11.2007. Návrhom doručeným súdu 27.5.2013, doplneným podaním z 15.1.2015 a 13.2.2015 žalobkyňa navrhla, aby súd odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku.

Odklad vykonateľnosti je dočasným a preventívnym procesným úkonom súdu, ktorým na určitú dobu suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Takto plní významnú ochrannú funkciu a v prípade, ak dôjde k úspešnému odkladu vykonateľnosti, napomáha predchádzaniu možného vzniku škody alebo nemajetkovej ujmy. Táto môže mať podobu aj v nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu a s tým súvisiace procesy reparácie a satisfakcie. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia je rozhodnutím dočasným a predbežným. Dočasnosť spočíva v tom, že vykonateľnosť sa len odkladá (v prejednávanej veci do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej). Preventívnosť spočíva v snahe predísť vzniku škôd a nemajetkovej ujmy povinným osobám, ktoré by mohli vzniknúť ako dôsledok núteného výkonu (exekúcie) napadnutého rozhodnutia (v danom prípade rozhodcovského rozsudku). Odkladom vykonateľnosti sa teda predíde možnému navyšovaniu nákladov, ktoré by mohli vzniknúť prípadnou exekúciou rozhodcovského rozsudku. Mohlo by dôjsť k nútenému vymáhaniu plnení z neho vyplývajúcich už v priebehu tohto konania, a preto tu existuje reálna hrozba majetkovej ujmy žalobkyne.

Súd konštatoval, že s ohľadom na skutočnosť, keď návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný zo zákonných dôvodov a v zákonom stanovenej lehote, súd má za to, že v predmetnom prípade sú splnené predpoklady povolenia odkladu vykonateľnosti daného rozhodcovského rozsudku, a preto návrhu žalobkyne vyhovel a povolil podľa citovaného § 40 ods.3 zák. č. 244/2002 Z.z. odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 2C/347/2012 zo dňa 19.1.2012.

V podanom odvolaní žiadal žalovaný podľa § 205 ods.2 písm.a/, b/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Tak ako v stovkách iných vecí, v ktorých zastupuje tá istá advokátska kancelária Rapid life namietal, že v súlade s ust. § 157 ods.2 O.s.p. v spojení s ust. § 167 ods.2 O.s.p. a § 169 O.s.p. aj uznesenie má obsahovať odôvodnenie, ktoré by malo presvedčivo, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, prečo súd rozhodol ako rozhodol, a akými úvahami sa riadil.

Ako už viackrát konštatoval Ústavný súd SR, podstata základného práva priznaného v čl. 46 ods.1 ústavy nespočíva iba v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto súdnu ochranu aj v určitej kvalite, t.j. zákonom ustanoveným postupom súdu dostať. Takto vymedzený obsah základného práva na súdnu ochranu sa uplatňuje aj v nútenom výkone nielen súdneho ale aj iného rozhodnutia (I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02). Aj v rámci exekúcie sa musí každému zaručiť prístup k súdnej ochrane, ak splní predpoklady ustanovené zákonom. Efektívnosť výkonu základného práva vyžaduje, aby všeobecný súd konal objektívne, vylúčil náhodné alebo svojvoľné uplatnenie zákonných možností na rozhodnutie a ak určité rozhodnutie prijme, musí vychádzať z toho, čo objektívne zistil na základe predpísaného spôsobu zisťovania skutkového stavu.

Preto aj rozhodnutie o povolení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku musí mať zákonný podklad, musí byť dostatočne skutkovo aj právne odôvodnené. Súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranu proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03).

Súd musí mať na pamäti, že rozhoduje aj o právach žalovaného, ktoré mu priznáva Ústava Slovenskej republiky. Napadnutým uznesením súd bráni žalovanému vo výkone právoplatného rozhodnutia, bez uvedenia relevantných skutočností, nemožno ho teda považovať za zákonné, a preto je odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku v tomto prípade nezákonným zásahom do právoplatne priznaných práv žalovaného. Odporca má za to, že uvedené rozhodnutie o odklade vykonateľnosti je z tohto pohľadu nepreskúmateľné a arbitrárne.

Postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. a uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a to aj napriek skutočnostiam uvedeným v odvolaní.

Jednoznačne ide v danej veci o spotrebiteľský typ zmlúv (rozhodcovský rozsudok).

Odvolateľ síce namieta, že rozhodnutie súdu je predčasné a vychádza z hypoteticky a ničím nepodložených skutočností a nemôže bez ďalšieho vzniknúť hrozba závažnej ujmy žalobcovi (správne žalobkyni), avšak so zreteľom na konštatovanie Ústavného súdu SR v rozhodnutí I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, ktoré rozhodnutia aj cituje v odvolaní žalovaný, pri procesnom rozhodnutí má vyčerpávajúcim spôsobom súd odôvodniť logicky svoje uznesenie.

Je preto treba súhlasiť, že pri odklade vykonateľnosti ide jednoznačne o dočasné a preventívne procesné rozhodnutie súdu, keďže na určitú dobu sa pozastaví a suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Pri ochrannej funkcii, ktorú plní vzhľadom na úspešnosť odkladu vykonateľnosti v prebiehajúcom konaní, môže predchádzať vzniku škody alebo nemajetkovej ujmy, lebo táto môže mať aj podobu v nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu (integrum restitutio) a nenabiehajú potom procesy reparácie a satisfakcie. Preto, ak sa odloží vykonateľnosť rozsudku, predíde sa škode a nemajetkovej ujme povinným osobám pri nútenej exekúcii vzhľadom na prípadne právoplatný rozhodcovský rozsudok, nezvyšujú sa už žiadne ďalšie náklady a trovy konania pri nútenom vymáhaní plnení a uznesenie súdu a je v záujme oboch účastníkov podľa § 6 O.s.p. (pozri rozhodnutie NS 1Cdo/115/2010).

Vzhľadom na presvedčivosť dôvodov uznesenia odvolací súd potvrdil toto uznesenie ako zákonné a správne podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.